

Predsednica Republike Slovenije

NATAŠA PIRC MUSAR

**GOVOR PREDSEDNICE REPUBLIKE SLOVENIJE NATAŠE PIRC MUSAR NA
SREČANJU EVROPSKE FEDERACIJE ŽENSKIH PILOTK**

Celje, 5. junij 2026, ob 16.30

VELJA GOVORJENA BESEDA.

Spoštovana predsednica Društva slovenskih letalk, Maja Pukl,

spoštovani župan Mestne občine Celje, Matija Kovač,

spoštovane pilotke, drage gostje iz Evrope,

cenjeni ljubitelji letalstva,

gospe in gospodje,

v veliko veselje mi je, da vas lahko pozdravim v Sloveniji, v Celju, na vašem srečanju evropske federacije ženskih pilotk. Dobrodošle v deželi, kjer se Alpe spogledujejo z ravnici, kjer veter nosi vonj po gozdovih, po poljih — in kjer nebo nikoli ni bilo samo prostor nad nami, temveč tudi prostor sanj, poguma in preseganja meja.

Letenje je eno najlepših in najstarejših človekovih hrepenenj. Od nekdaj smo ljudje gledali v nebo in si želeli razumeti ptice, veter, oblake, videti dlje, se izgubiti sredi modrega neba in svet videti enostavno takšen, kot je — veličasten. A pri letenju nikoli ni šlo samo za premagovanje težnosti. Šlo je za premagovanje strahu. Za zaupanje v znanje, v roke, v srce. Za odločitev, da se človek dvigne nad dvom, nad omejitve, nad vse tisto, kar mu govori, da nečesa ne zmore. In tudi zato ima zgodba žensk v letalstvu tako posebno moč.

Ženske pilotke, od Amelie Earhart in Amy Johnson do Kristine Gorišek Novaković in prvih kapetank v Adrii Airways, prvih pilotk v Policiji in v Slovenski vojski ter vseh vas, pilotke niso osvajale samo neba. Osvajale so tudi prostor, ki jim dolgo ni bil samoumevno odprt. Vsak vzlet ženske v pilotski kabini, pod jadralnim krilom, v balonu, zmaju ali padalu je bil – in glede na majhen delež žensk med piloti še vedno je – tudi simbolen vzlet iz družbenih pričakovanj, iz predsodkov, iz nevidnih meja, ki so prepogosto določale, kaj naj bi bilo »primerno« in kaj »mogoče«. Pa vendar letalo ne ve, ali v njem sedi ženska ali moški.

Zato ste letalke vedno tudi pionirke. Ne le, ker obvladate stroje, vreme, višino in smer – in ste morale biti vedno vsaj nekoliko boljše, da so vas moški sprejeli – temveč ker s svojim zgledom mladim dekletom sporočate: nebo ni rezervirano za druge. Pogum, sanje, znanje, disciplina, zbranost in srčnost nimajo spola.

Zgodovina slovenskega društva letalk je lepa in dragocena zgodba. Da ste se ženske zbrale, je med drugim zasluga moškega – pilota Kajetana Bajta, potem ko se je srečal z nemškim združenjem pilotk. To je namreč tudi opomnik, da se resničen napredek zgodi takrat, ko znamo drug drugega podpreti – ko moški in ženske ne stojimo na nasprotnih straneh, temveč na isti strani prihodnosti in razvoja. Vaše članstvo morda še ni številčno, a pogosto največje ideje ne rastejo iz množičnosti, temveč iz predanosti, prijateljstva, zaupanja in medsebojne pomoči. Ne le letenje, temveč povezanost, ne le spretnost v zraku, temveč skupnost.

Letenje nas vse uči, da svoboda nikoli ni brez odgovornosti, da moramo spoštovati naravo in zaupati v znanje, da lahko sprejemamo modre odločitve. To so lekcije, ki niso pomembne le v zraku, temveč tudi v življenju. Tudi družba, morda prav danes bolj kot kadarkoli poprej, potrebuje ljudi, ki znajo videti širšo sliko, ostati mirni v turbulencah, ohraniti smer in se zavedati, da višina ni privilegij, temveč odgovornost.

Spoštovane letalke.

Naj bo to srečanje prostor prijateljstva, izmenjave izkušenj, navdiha in novih vezi. Naj bo tudi praznik žensk, ki ste dokazale, da pogum ni odsotnost strahu, temveč odločitev, da kljub njemu razpreš krila. Ob tej priložnosti se v imenu Republike Slovenije iskreno zahvaljujem slovenskemu društvu letalk za predano delo, za ohranjanje zgodovine, za promocijo letalstva in za vztrajnost pri spodbujanju žensk, da vstopajo na vsa področja letalskega sveta. Hvala tudi vsem, ki s svojim znanjem, podporo in prostovoljskim delom omogočate, da takšna skupnost živi.

Takole je zapisal pisatelj in pilot Antoine de Saint-Exupery: »V svojem poklicu imam veliko srečo. Počutim se kot kmet, le da so moje njive vzletno-pristajalne steze. Kdor je enkrat okusil takšno življenje, ga ne bo nikoli pozabil.« Mar ne, prijateljice moje, kraljice neba? Tudi sama sem namreč некоč z vami delila nebo.

Naj bodo vaši poleti varni, vaša prijateljstva trdna, vaš pogum nalezljiv in vaše sanje vedno dovolj velike, da se morajo dvigniti nad oblake.

Hvala in dobrodošle v Sloveniji.